

De rol van adspiranten in de Nederlandse politiepraktijk (2011). M. Siesling en D. Nijman (IVA, Tilburg). Verkenningen 55

Doelstelling

Het achterhalen van de rol van deelnemers aan het nieuwe politieonderwijs (adspiranten) in de politiepraktijk, en het achterhalen van de gevolgen voor de politiepraktijk en de maatschappelijke context (burgers en bestuur) van het nieuwe duale politieonderwijs voor adspiranten.

Onderzoeksvragen

1. Hoe worden adspiranten ingezet, voor welke taken, in welke gebieden, op welke tijdstippen, onder welke begeleiding?
2. Hoe wordt die inzet ervaren en beoordeeld, zowel binnen de korpsen als in de omgeving door burgers en bestuur?
3. In hoeverre levert de inzet van adspiranten knelpunten of risico's op, zowel in de interne organisatie en aansturing als externe acceptatie van politieaanwezigheid en – inspanningen op straat?
4. In hoeverre geeft de beschikbaarheid en inzet van adspiranten 'op straat' een extra impuls aan de toezicht- en handhavingstaak van de politie?

Methoden van onderzoek

- enquête onder adspiranten niveau 2 t/m 6 (421/2065)
- groepsgesprek met 8 studenten t/m niveau 4; informeel gesprek met 12 studenten
- groepsgesprek met praktijkcoaches en trajectbegeleiders uit de districten Midden- en West-Brabant, Rotterdam-Noord, Amsterdam-West en Almere-Lelystad
- interviews met 3 strategisch leidinggevenden
- telefonische interviews met burgers in Flevoland, Amsterdam-Amstelland, Rotterdam-Rijnmond en Midden en West Brabant, die met adspiranten in contact zijn geweest

Samenvatting

In dit verkennend onderzoek is gekeken naar ervaringen met de inzet van politie-adspiranten tijdens politiewerk. De belangrijkste informatiebron is een internetenquête onder adspiranten, aangevuld met interviews met betrokkenen van de Politieacademie, van de korpsen en met burgers op straat. Daarnaast hebben de onderzoekers meegelopen op straat.

De korpsleiding van de ondervraagde korpsen is blij met de bijdrage die de adspiranten leveren aan het 'blauw op straat' van het korps. Enkele knelpunten liggen onder meer in de inhoudelijke aansluiting van stages en leertrajecten: coaches blijken niet altijd goed op de hoogte met taakopdrachten die adspiranten meekrijgen. In de korpsen wordt in principe iedereen bij toerbeurt ingezet als coach; er wordt over het algemeen niet gewerkt met een beperkt aantal geschikte coaches. Het blijkt dat de aansluiting tussen opleiding en praktijk het minste is bij de hogere opleidingsniveaus (master en bachelor); zij spreken van 'onderbenutting' van vaardigheden en kwaliteiten. Toch is men over het algemeen tevreden over de opleiding. De onderzoekers besluiten de verkenning met een aantal aanbevelingen.